

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

JÁN MAZÁK

föredraget den 16 september 2010¹

I — Inledning

1. Genom beslut av den 14 februari 2008, som inkom till domstolen den 20 mars 2008, begärde Bundesgerichtshof (Tyskland) med stöd av artikel 234 EG ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol avseende tolkningen av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel² (nedan kallad förordning nr 510/2006).

2. Ovannämnda begäran om förhandsavgörande har framställts i målet mellan Bayerischer Brauerbund eV (nedan kallat Bayerischer Brauerbund) och Bavaria NV (nedan kallat Bavaria) rörande Bavarrias rätt till fortsatt skydd och användning i Tyskland av ett internationellt varumärke innehållande ordet Bavaria, mot bakgrund av att beteckningen Bayerisches Bier, med verkan från den 5 juli 2001, och med stöd av rådets förordning (EG) nr 1347/2001 av den 28 juni 2001 om komplettering av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering

av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92³ (nedan kallad förordning nr 1347/2001), har registrerats som skyddad geografisk beteckning.

3. Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i hur den, i den händelse den skyddade geografiska beteckningen och varumärket står i konflikt med varandra, ska avgöra huruvida den skyddade geografiska beteckningen Bayerisches Bier har företräde på grund av tidigare registrering framför Bavarrias varumärke och detta varumärke därför inte kan skyddas.

4. Den hänskjutande domstolen vill därför få svar på vilka gemenskapsbestämmelser som reglerar en konflikt mellan ett varumärke och en skyddad geografisk beteckning som Bayerisches Bier, som har registrerats enligt det "förenklade" förfarande som föreskrivs i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁴ (nedan kallad förordning nr 2081/92) och mer specifikt vilken tidpunkt som ska läggas till grund för bedömningen av den skyddade geografiska beteckningens företräde.

1 — Originalspråk: engelska.

2 — EUT L 93, s. 12.

3 — EGT L 182, s. 3.

4 — EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153.

5. Förevarande mål är mycket likt och överlappar till viss del mål C-343/07, Bavaria och Bavaria Italia, i vilket jag föredrog mitt förslag till avgörande den 18 december 2008⁵ och domstolen meddelade sin dom den 2 juli 2009.

II — Tillämpliga bestämmelser

A — Förordning nr 2081/92

6. I förordning nr 2081/92 upprättas ett system av gemenskapsrättsliga bestämmelser för skyddet av registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vissa jordbruksprodukter och livsmedel där det finns ett samband mellan produktens eller livsmedlets särdrag och geografiska ursprung. I förordningen upprättas ett system för registrering på gemenskapsnivå av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar, vilket gör det möjligt att skydda beteckningarna i samtliga medlemsstater.

7. I förordning nr 2081/92 föreskrivs både ett normalt och ett förenklat förfarande för registrering av en skyddad geografisk beteckning eller ursprungsbeteckning.

8. Det normala förfarandet för att registrera en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning regleras av artiklarna 5, 6 och 7 i förordning nr 2081/92. Artikel 6.2 i förordningen har följande lydelse:

”Om kommissionen med beaktande av vad som har framkommit vid den granskning som avses i punkt 1 finner att namnet är skyddsberättigat, skall den i *Europeiska [unionens] officiella tidning* offentliggöra sökandens namn och adress, produktens benämning, ansökningens huvudsakliga innehåll, hänvisningar till de nationella föreskrifter som kan finnas om produktens framställning och beredning och när så behövs motiveringen för sina slutsatser.”

9. Det förenklade förfarande för registrering av en skyddad geografisk beteckning eller ursprungsbeteckning som är tillämpligt på registrering av beteckningar som redan var i bruk vid ikraftträdandet av förordning nr 2081/92 föreskrivs i artikel 17 i den förordningen. Artikel 17 har följande lydelse:

”1. Inom sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft, skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka hos dem skyddade beteckningar eller, vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka inarbetade beteckningar de önskar registrera i enlighet med denna förordning.

5 — Förslag till avgörande av den 18 december 2008 i mål C-343/07, Bavaria och Bavaria Italia, där domstolen meddelade dom den 2 juli 2009, (REG 2009, s. I-5491).

2. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 skall kommissionen registrera de av de beteckningar som avses i punkt 1 vilka uppfyller kraven i artiklarna 2 och 4. Artikel 7 skall inte vara tillämplig. Generiska beteckningar skall dock inte registreras.

3. Medlemsstaterna får bibehålla det nationella skyddet för de beteckningar som de har meddelat i enlighet med punkt 1 intill dess att beslut om registrering i enlighet med denna förordning har fattats.”

10. I artikel 13 i förordning nr 2081/92 begränsas omfattningen av det skydd som registrerade beteckningar ges.

11. I artikel 14 i förordning nr 2081/92 regleras förhållandet mellan skyddade geografiska beteckningar eller ursprungsbeteckningar och varumärken. I artikeln föreskrevs i dess ursprungliga lydelse följande:

”1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registrerats i enlighet med denna förordning, skall ansökan om registrering av ett varumärke som svarar mot något av de fall som nämns i artikel 13 och som avser samma slags produkt, avslås om ansökan ingivits efter dagen för det offentliggörande som avses i artikel 6.2.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke skall förklaras ogiltig.

Denna punkt skall också tillämpas när ansökan om registrering av varumärke ingivits före dagen för offentliggörande av den registreringsansökan som föreskrivs i artikel 6.2 under förutsättning att detta offentliggörande skedde innan varumärket registrerades.

2. Med vederbörlig hänsyn till gemenskapslagstiftning får ett varumärke i något av de fall som nämns i artikel 13, om det registrerats i god tro före den dag då ansökan om registrering av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning ingavs, trots registreringen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen fortsätta att brukas om det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt reglerna i artikel 3.1 c och g respektive i artikel 12.2 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ...

3. En ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skall inte registreras när detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det har använts är ägnat att vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet.”

B — *Förordning nr 692/2003*

12. Artikel 14 i förordning nr 2081/92 ändrades genom rådets förordning (EG) nr 692/2003⁶, med verkan från den 24 april 2003.

13. Skäl 11 i förordning nr 692/2003 har följande lydelse:

”Artikel 24.5 i [avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter] avser inte bara registrerade eller inlämnade varumärken utan också de fall där varumärken kan ha förvärvats genom användning före referensdatumet, särskilt datum för beteckningens skydd i ursprungslandet. Artikel 14.2 i förordning ... nr 2081/92 bör följaktligen ändras, så att det där föreskrivna referensdatumet blir detsamma som gäller för skyddet i ursprungslandet eller för ansökan om registrering av den geografiska beteckningen eller ursprungsbeteckningen, beroende på om det gäller en beteckning som omfattas av artikel 17 eller av artikel 5 i förordningen. Dessutom skall det referensdatum som avses i artikel 14.1 bli datum för inlämnandet av registreringsansökan, inte första offentliggörandedatum.”

6 — Rådets förordning (EG) nr 692/2003 av den 8 april 2003 om ändring av förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 99, s. 1).

14. Artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, i dess lydelse enligt förordning nr 692/2003, har följande lydelse:

”När en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning registrerats i enlighet med denna förordning, skall ansökningar om registrering av ett varumärke som svarar mot något av de fall som avses i artikel 13 och som avser samma slags produkt avslås, om de inlämnats till kommissionen efter ansökningsdatum för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke skall förklaras ogiltig.”

15. Det förenklade förfarande som föreskrevs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 avskaffades dessutom genom förordning nr 692/2003. Skäl 13 i förordningen har följande lydelse:

”Det föreskrivs inte om någon invändningsrätt i det förenklade förfarandet enligt artikel 17 i förordning ... nr 2081/92, som syftar till att registrera existerande beteckningar som i medlemsstaterna redan är skyddade eller inarbetade beteckningar. Denna bestämmelse bör upphävas av rättssäkerhets- och öppenhetsskäl. Detsamma gäller för samstämmighetens skull för den femåriga övergångsperioden enligt artikel 13.2 för

beteckningar som registrerats enligt denna bestämmelse, dock utan att det påverkar det faktum att denna övergångsperiod löpt ut för beteckningar som registrerats i enlighet med artikel 17.”

16. Artikel 1 punkt 15 i förordning nr 692/2003 har följande lydelse:

”Artikel 13.2 och artikel 17 [i förordning nr 2081/92] skall utgå. Dock får bestämmelserna i dessa artiklar fortsätta att tillämpas i fråga om redan registrerade beteckningar och sådana beteckningar för vilka ansökan om registrering i enlighet med förfarandet i artikel 17 ingivits före denna förordnings ikraftträdande.”

C — Förordning nr 510/2006

17. Förordning nr 2081/92, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003,⁷ ersattes slutligen av förordning nr 510/2006, vilken trädde i kraft den 31 mars 2006.

7 — Rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (kvalificerad majoritet) och som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 122, s. 1).

18. Skäl 19 i ingressen till förordning nr 510/2006 har följande lydelse:

”De beteckningar som redan finns registrerade enligt rådets förordning ... nr 2081/92 ... den dag då den här förordningen träder i kraft bör få fortsatt skydd enligt den här förordningen och automatiskt införas i registret. Det bör antas övergångsbestämmelser för de ansökningar om registrering som har inkommit till kommissionen innan den här förordningen har trätt i kraft.”

19. I artikel 14 i förordning nr 510/2006, som har rubriken ”Förhållande mellan varumärken, ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar”, föreskrivs följande:

”1. När en ursprungs-beteckning eller en geografisk beteckning registreras i enlighet med denna förordning, skall en ansökan om registrering av ett varumärke som motsvarar något av de fall som avses i artikel 13, och som avser samma produktklass, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om registrerad ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning överlämnats till kommissionen.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke skall förklaras ogiltig.

...”

III — Bakgrund, förfarandet och tolkningsfrågorna

20. Bayerischer Brauerbund är en tysk förening med syfte att främja bayerska öltillverkarens gemensamma intressen. Enligt ett registreringsbevis från Amtsgericht München bildades föreningen den 7 december 1917. Bayerischer Brauerbund är innehavare av de registrerade kollektivmärkena Genuine Bavarian Beer (sedan 1958), Bayrisch Bier och Bayerisches Bier (sedan 1968) samt Reinheitsgebot seit 1516 Bayrisches Bier (sedan 1985).
21. Bavaria är en nederländsk ölproducent, som är verksam på den internationella marknaden. Dess ursprungliga namn var "Firma Gebroeders Swinkels". Bolaget började år 1925 att använda ordet Bavaria, som har varit en del av dess namn sedan år 1930. Bavaria har varit och är innehavare av flera registrerade varumärken och figurelement som innehåller ordet Bavaria. Datumen för registrering inbegriper åren 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 och 1995. Ansökningar om skydd för vissa av dessa varumärken avslogs i Tyskland 1973, 1992 och 1993.
22. Beteckningen Bayerisches Bier har varit föremål för flera bilaterala avtal om skydd av härkomstbeteckningar, ursprungs-beteckningar och andra geografiska beteckningar mellan å ena sidan Förbundsrepubliken Tyskland och å andra sidan Republiken Frankrike (1961), Republiken Italien (1963), Republiken Grekland (1964), Schweiziska
- edsförbundet (1967) respektive Konungariket Spanien (1970).
23. Den 28 september 1993 lämnade Bayerischer Brauerbund, i samförstånd med föreningarna Münchener Brauereien eV och Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV, in en ansökan till den tyska regeringen om registrering av beteckningen Bayerisches Bier som en skyddad geografisk beteckning enligt det "förenklade" förfarandet i artikel 17 i förordning nr 2081/92.
24. I enlighet med artikel 17.1 i förordning nr 2081/92 underrättade den tyska regeringen den 20 januari 1994 kommissionen om denna ansökan om registrering av Bayerisches Bier som skyddad geografisk beteckning enligt det förenklade förfarandet.
25. Kommissionen och de tyska myndigheterna utbytte ett stort antal uppgifter i avsikt att komplettera akten. Denna ansågs vara fullständig den 20 maj 1997. Den slutliga produktspecifikationen översändes till kommissionen genom skrivelse av den 28 mars 2000.
26. Kommissionen lade fram två förordningar i syfte att registrera Bayerisches Bier som skyddad geografisk beteckning. Förslagen diskuterades vid flera tillfällen med kommittén för skyddade ursprungs-beteckningar och skyddade geografiska beteckningar (nedan kallad kommittén). Diskussionerna avsåg bland annat den omständigheten att det

fanns andra varumärken som också innehöll beteckningen Bayerisches Bier eller översättningar av denna.

talans om att det ska förpliktas att avregistrera skyddet för sitt varumärke ogillad, i den mån varumärket är registrerat för öl.

27. Eftersom den majoritet som krävs enligt artikel 15 andra stycket i förordning nr 2081/92 inte uppnåddes kunde kommittén emellertid inte avge ett yttrande inom den utsatta fristen. Kommissionen omvandlade därför sitt förslag till ett förslag till rådets förordning. Rådet antog förordning nr 1347/2001, genom vilken Bayerisches Bier registrerades som skyddad geografisk beteckning.

31. Enligt den hänskjutande domstolen är det för avgörandet av förevarande tvist av betydelse huruvida förordning nr 1347/2001 är giltig, vilket redan har prövats i målet Bavaria och Bavaria Italia⁸, huruvida den skyddade geografiska beteckningen Bayerisches Bier, med stöd av artikel 14.1 i förordning nr 510/2006, har företrädare framför Bavarias varumärke och om detta märke, med stöd av artikel 14.2 i förordning nr 510/2006, kan eller inte kan användas samtidigt som den skyddade geografiska beteckningen.

28. Efter det att motsvarande förfaranden hade inletts i andra medlemsstater efter denna registrering väckte Bayerischer Brauerbund talan vid Landgericht München och yrkade att Bavaria skulle förpliktas att samtycka till att avregistrera ett av dess internationella varumärken, nämligen det internationella varumärket nr 645 349 (varumärket Bavaria), som är skyddat i Tyskland med företrädesrätt från den 28 april 1995.

32. Vad gäller frågan huruvida skyddet för den geografiska beteckningen har företrädare konstaterar den hänskjutande domstolen att villkoren i artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 är uppfyllda, eftersom ansökan om registrering av den skyddade geografiska beteckningen Bayerisches Bier inkom till kommissionen den 20 januari 1994, medan klagandens internationellt registrerade varumärke har företrädesrätt från den 28 april 1995. Tillämpning av artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, i dess lydelse enligt förordning nr 692/2003, ger samma resultat.

29. Landgericht München biföll talan. Bavaria överklagade detta beslut till Oberlandesgericht München, vilken avslog överklagandet.

33. Trots detta är den hänskjutande domstolen tveksam till huruvida denna bestämmelse

30. Det är nu upp till Bundesgerichtshof att pröva det överklagande som Bavaria har ingett mot detta beslut, i vilket det önskar få

⁸ — Ovan fotnot 5.

kan tillämpas, eftersom det i den ursprungliga versionen av artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, för bedömningen av företrädesrätten, inte hänvisas till den dag ansökan lämnas in utan till dagen för det offentliggörande som avses i artikel 6.2 i den förordningen, vilket emellertid helt saknas i det förenklade förfarandet enligt artikel 17. Frågan är därför vilken bestämmelse som reglerar företrädesrätten för en skyddad geografisk beteckning som har registrerats genom det förenklade förfarandet i artikel 17 i förordning nr 2081/92, och mer specifikt vilken tidpunkt som ska läggas till grund för denna bedömning.

34. Mot denna bakgrund beslutade Bundesgerichtshof att vilandeförklara målet och begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol (nedan kallad domstolen) avseende följande frågor:

”1. Är artikel 14.1 i förordning (EG) nr 510/2006 tillämplig när den skyddade beteckningen är giltigt registrerad genom ett förenklat förfarande enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungetsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153)?

2. a) Om den första frågan besvaras ja-kande: Vilken tidpunkt ska läggas till grund för bedömningen av den skyddade geografiska beteckningens företräde i den mening som avses i artikel 14.1 i förordning (EG) nr 510/2006?

b) Om den första frågan besvaras nekande: I vilken bestämmelse regleras konflikter mellan en geografisk beteckning, som är giltigt registrerad genom ett förenklat förfarande enligt artikel 17 förordning (EEG) nr 2081/92, och ett varumärke, och på vad beror den skyddade geografiska beteckningens företräde?

3. Kan nationella bestämmelser om skydd av geografiska beteckningar tillämpas när beteckningen Bayerisches Bier uppfyller kraven för registrering enligt förordning (EEG) nr 2081/92 och förordning (EG) nr 510/2006, men förordning (EG) nr 1347/2001 är ogiltig?”

IV — Rättslig bedömning

A — Inledande anmärkningar

35. Det bör redan inledningsvis påpekas, vilket tydligt framgår av frågans lydelse och av begäran om förhandsavgörande, att den tredje frågan har hänskjutits till domstolen i den händelse att förordning nr 1347/2001 – med stöd av vilken beteckningen Bayerisches Bier registrerades som skyddad geografisk beteckning – skulle anses ogiltig till följd av förhandsavgörandet i målet Bavaria och Bavaria Italia,⁹ vilket pågick vid den tidpunkt då Bundesgerichtshof framställde den aktuella begäran om förhandsavgörande.

36. Eftersom domstolen sedan dess har slagit fast att förordning nr 1347/2001¹⁰ är giltig, och eftersom den hänskjutande domstolen inte har anfört någon ytterligare faktor som skulle kunna påverka denna förordnings giltighet, behöver den tredje frågan inte besvaras.

37. Syftet med de två återstående frågorna, och deras delfrågor, är i huvudsak att få klarhet i huruvida den skyddade geografiska beteckningen Bayerisches Bier har företräde framför Bavarias varumärke, vilket i händelse av en konflikt mellan dessa rättigheter skulle innebära att varumärket kan ogiltigförklaras.

⁹ — Ovan fotnot 5.

¹⁰ — Ovan fotnot 5, punkt 115.

38. Låt mig nu övergå till redogörelsen av de två problem som detta ger upphov till.

39. För det första är det nödvändigt att identifiera vilken gemenskapsbestämmelse, eller vilka gemenskapsbestämmelser, som ska läggas till grund för bedömningen av huruvida en skyddad geografisk beteckning som har registrerats genom det förenklade förfarandet enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92 (nedan kallat det förenklade förfarandet) har företräde framför ett varumärke, det vill säga huruvida den relevanta bestämmelsen i förevarande mål är artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 eller artikel 14.1 i förordning nr 510/2006.

40. För det andra är det nödvändigt att fastställa den tidpunkt som ska läggas till grund för bedömningen av huruvida en skyddad geografisk beteckning som har registrerats enligt det förenklade förfarandet utesluter registrering av ett visst varumärke.

B — Parternas huvudsakliga argument

41. Bayerischer Brauerbund, Bavaria, Tysklands regering, Greklands regering, Italiens regering, Nederländernas regering och kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden. Med undantag av den italienska regeringen var alla dessa företrädade vid förhandlingen den 10 juni 2010.

42. Jag avser inte att i detalj gå in på de olika argument som parterna har anfört, vilka – även när de leder till samma resultat – omfattar en rad olika rättsliga infallsvinklar på ovannämnda problem. Jag tänker endast kortfattat redogöra för hur parterna har föreslagit att de hänskjutna frågorna ska besvaras.

43. Vad gäller frågan i vilken gemenskapsbestämmelse förhållandet mellan den skyddade geografiska beteckningen och Bavarias varumärke, Bavaria, regleras är den tyska regeringen, den nederländska regeringen samt kommissionen i princip överens om att artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 inte är tillämplig på en skyddad geografisk beteckning som har registrerats enligt det förenklade förfarandet. Enligt de flesta av dessa parter regleras förhållandet mellan den skyddade geografiska beteckningen och Bavarias varumärke fortfarande av artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 i dess ursprungliga lydelse. Kommissionen anser däremot att relevant bestämmelse är artikel 13.1 i förordning nr 510/2006, i kombination med artikel 14.2 i samma förordning.

44. Bayerischer Brauerbund, den italienska regeringen och den grekiska regeringen har däremot hävdats att det är artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 som ska ligga till grund för bedömningen av en sådan skyddad geografisk betecknings företrädesrätt.

45. Vad gäller frågan vilken tidpunkt som ska läggas till grund för bedömningen av en enligt det förenklade förfarandet registrerad betecknings företrädare har parterna föreslagit

flera datum: i) det datum då ifrågavarande beteckning börjar skyddas enligt lagstiftningen i ursprungsstaten (kommissionen och den grekiska regeringen, ii) det datum då medlemsstaten i fråga lämnar in sin ansökan om registrering till kommissionen (Bayerischer Brauerbund och den italienska regeringen), iii) det datum då samtliga handlingar som denna ansökan bör innehålla överlämnas till kommissionen (vilket i förevarande mål, enligt Bavaria, inte skedde före sommaren 1998), iv) det datum från och med vilket de berörda ekonomiska aktörerna, genom medlemsstatens användning av det förenklade förfarandet, fick kännedom om ansökan om registrering (den tyska regeringen) och till sist v) det datum då registreringen offentliggjordes (Bavaria och den nederländska regeringen).

C – Bedömning

1. Tillämpliga bestämmelser

46. Inledningsvis erinras om att en av grundstenarna i varumärkesrätten, och mer allmänt i all immaterialrätt, är principen om prioritet för en äldre ensamrätt, även kallad principen om "first-in-time=first-in-right", med stöd av

vilken innehavaren av en äldre immateriell rättighet, i händelse av konflikt, kan åberopa skydd mot en nyare immateriell rättighet.¹¹

47. När det gäller förhållandet mellan å ena sidan skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och å andra sidan varumärken speglas denna princip i de särskilda bestämmelser som föreskrivs i både förordning nr 2081/92¹² och förordning nr 510/2006 vad gäller de olika konflikter som det hänvisas till i dessa förordningar. Var och en av dessa bestämmelser har särskilda mål och funktioner och är föremål för olika villkor.¹³

48. Den första konfliktsituationen är den som avses i artikel 14.3 i förordning nr 2081/92 – som i förordning nr 510/2006 har blivit artikel 3.4 – det vill säga en situation där det finns en konflikt mellan en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning och ett befintligt varumärke när registreringen av beteckningen, med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det har använts, är ägnad att vilseleda konsumenten om en produkts rätta identitet. Den

verkan som anges vid fall av sådan konflikt är att registreringen av beteckningen nekas.

49. Den andra konfliktsituationen regleras av både artikel 14.2 i förordning nr 2081/92 och artikel 14.2 i förordning nr 510/2006. Dessa bestämmelser rör situationer där användningen av ett befintligt varumärke påverkar det skydd som har getts en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning enligt artikel 13 i dessa förordningar. Bestämmelserna innefattar principen om samexistens eftersom de, med förbehåll för vissa villkor, tillåter användning av ett äldre varumärke trots registrering av den beteckning som står i konflikt med varumärket.

50. Den tredje konfliktsituationen, som är den situation det rör sig om i förevarande mål och som regleras av artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 och artikel 14.1 i förordning nr 510/2006, är en situation där en äldre skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning står i konflikt med ett nyare varumärke, när användningen av detta varumärke skulle komma att leda till en av de situationer som beskrivs i artikel 13 i dessa förordningar. Enligt dessa bestämmelser ska skydd eller företräde ges åt den äldre ursprungsbeteckningen eller geografiska beteckningen genom att registreringen av det varumärke som står i konflikt med beteckningen ska nekas eller i förekommande fall ogiltigförklaras. Den omständigheten att det finns en äldre skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning är – enligt tanken bakom dessa bestämmelser – i praktiken liktydigt med ett skäl att neka registrering av det kolliderande varumärket enligt nationell varumärkeslagstiftning

11 — Se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 november 2004 i mål C-245/02, Anheuser-Busch (REG 2004, s. I-10989), punkt 98.

12 — Följande punkter gäller både den ursprungliga lydelsen av artikel 14 i förordning nr 2081/92 och dess lydelse enligt förordning nr 692/2003.

13 — Se, för ett liknande resonemang, vad gäller artikel 14 i förordning nr 2081/92, domen i målet Bavaria och Bavaria Italia (ovan fotnot 5), punkterna 117–123.

och gemenskapens/Europeiska unionens varumärkeslagstiftning.¹⁴

51. I det avseendet definieras en viss skyddad ursprungsbezeichnung eller en geografisk betecknings företrädare framför ett visst varumärke, det vill säga den tidpunkt i registreringsförfarandet från vilken beteckningen, i händelse av konflikt, får hindra registreringen av ett varumärke i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, i dess ursprungliga lydelse, genom en hänvisning till dagen för det offentliggörande som avses i artikel 6.2, det vill säga dagen för kommissionens offentliggörande av ansökan och relaterad information. Både i artikel 14.1 i den förordningen, i dess lydelse enligt förordning nr 692/2003, och i artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 hänvisas det däremot i princip till den (tidigare) dag då ansökan om registrering överlämnas till kommissionen.

52. Problemet i förevarande mål är att genom att det i förordning nr 2081/92 hänvisas till "dagen för det offentliggörande som avses i artikel 6.2", tas det i artikel 14.1 i den förordningen, i dess ursprungliga lydelse, av någon anledning inte hänsyn till att det inte finns något sådant krav på offentliggörande inom ramen för det förenklade förfarandet, medan artikel 14.1 i förordning nr 2081/92,

i dess lydelse enligt förordning nr 692/2003, och artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 verkar vara förenliga med det materiella tillämpningsområdet för det förenklade förfarandet, eftersom det i dessa artiklar hänvisas till den dag då ansökan om registrering överlämnas till kommissionen.

53. Detta kan emellertid inte ha större betydelse än den omständigheten att varken artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, i dess lydelse enligt förordning nr 692/2003, eller artikel 14.1 i förordning nr 510/2006, som första frågan avser, är tidsmässigt tillämpliga (*ratione temporis*) på förhållandet mellan den skyddade geografiska beteckningen och ifrågavarande varumärke.

54. I detta sammanhang bör det först och främst påpekas att enligt fast rättspraxis kräver principen om rättsäkerhet att alla faktiska omständigheter normalt, om inget uttryckligen talar för motsatsen, ska bedömas mot bakgrund av de rättsregler som gällde när omständigheterna inträffade.¹⁵

55. Konfliktsituationen i målet vid den nationella domstolen uppstod i samband med att skyddet för Bavaras varumärke 1995 utvidgades till att även omfatta Tyskland. Det är mot bakgrund av detta utvidgade skydd som det är nödvändigt att besvara frågan huruvida beteckningen Bayerisches Bier – för vilken en

14 — Se, i detta avseende, artikel 7.1 k i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 422/2004 av den 19 februari 2004 (EUT L 70, 2004, s. 1) och artikel 7.1 k i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

15 — Se, för ett liknande resonemang, exempelvis dom av den 6 juli 2006 i mål C-154/05, J.J. Kersbergen-Lap och D. Dams-Schipper (REG 2006, s. I-6249), punkt 42, och av den 12 oktober 1978 i mål 10/78, Belbouab (REG 1978, s. 1915), punkt 7.

ansökan om registrering som skyddad geografisk beteckning vid denna tidpunkt redan hade lämnats in enligt det förenklade förfarandet, men ännu inte slutförts – redan åtnjöt skydd eller, närmare bestämt, hade företräde framför Bavarias varumärke, med den verkan att varumärket inte kunde få rättsligt skydd i Tyskland och att ansökan följaktligen skulle återkallas.

kolliderande varumärke, med den verkan att ifrågavarande situation rådde före ikraftträdandet av förordning nr 510/2006. Till följd av detta kan den förordningen endast tillämpas med retroaktiv verkan på denna situation, eller på rättigheter som har förvärvats innan förordningen trädde i kraft, såvida det av förordningens lydelse, syfte eller systematik klart framgår att den ska tillerkännas sådan verkan.¹⁷

56. Vid tidpunkten för dessa omständigheter var det naturligtvis förordning nr 2081/92, i dess ursprungliga lydelse, som reglerade registreringen och skyddet av beteckningen Bayerisches Bier, inklusive dess förhållande till varumärken. Därför är det mot bakgrund av denna lagstiftning som ifrågavarande situation ska bedömas.

59. Det finns emellertid inget i förordning nr 510/2006 som tyder på att så skulle vara fallet. Det räcker inte att beteckningar som har registrerats enligt förordning nr 2081/92 fortsätter att vara skyddade enligt artikel 17 och skäl 19 i förordning nr 510/2006.

57. Jag vill tillägga att det här, i likhet med vad domstolen har funnit i flera domar, inte rör sig om de framtida verkningar av en situation som har uppkommit under en äldre bestämmelse – i detta fall förordning nr 2081/92 i dess ursprungliga lydelse – giltighetstid, på vilka en ny bestämmelse, såsom den som föreskrivs i artikel 14.1 i förordning nr 510/2006, kan tillämpas.¹⁶

60. Avslutningsvis bör det noteras att det verkligen är svårt att hävda att en fråga som är så nära knuten till det förenklade förfarandet, som det skydd som en beteckning genom detta förfarande ska ges gentemot ett varumärke, ska regleras av förordning nr 510/2006, när det förenklade förfarandet i sig redan har avskaffats genom förordning nr 692/2003.

58. Här rör det sig snarare om huruvida ett visst namn vid en viss tidpunkt ska betraktas som tidsmässigt först – och därför ha företräde – i förhållande till ett potentiellt

17 — Se, för ett liknande resonemang, exempelvis dom av den 29 januari 2002 i mål C-162/00, Pokrzeptowicz-Meyer (REG 2002, s. I-1049), punkt 49 och där angiven rättspraxis. Vad gäller de principer som domstolen har slagit fast vad gäller den verkan som rättsregler ska anses ha i tiden, se även mitt förslag till avgörande av den 10 november 2009 i mål C-357/09 PPU, Kadzoev, där domstolen meddelade dom den 30 november 2009 (REG 2009, s. I-11189), punkterna 56–59.

16 — Se, i detta sammanhang, exempelvis dom av den 11 december 2008 i mål C-334/07 P, kommissionen mot Freistaat Sachsen (REG 2008, s. I-9465), punkt 43, och av den 29 juni 1999 i mål C-60/98, Butterfly Music (REG 1999, s. I-3939), punkt 24.

61. Av detta följer att artikel 14.1 i förordning nr 510/2006 inte är tillämplig i förevarande mål, eftersom den skyddade geografiska beteckningen var registrerad med giltig verkan genom det förenklade förfarandet i artikel 17 i förordning nr 2081/92 i dess ursprungliga lydelse.

62. Frågan från vilken tidpunkt under registreringsförfarandet, som en sådan skyddad geografisk beteckning kan hindra ett visst varumärke från att med giltig verkan registreras ska därför bedömas med hänvisning till förordning nr 2081/92, framför allt till artiklarna 14 och 17 i denna, och hänsyn tas – i den mån svaret inte automatiskt följer av lydelsen av dessa bestämmelser – till kontexten, syftet och den allmänna systematiken vad gäller den förordning som dessa bestämmelser ingår i.¹⁸

2. Den tidpunkt från vilken en skyddad geografisk beteckning som är föremål för det förenklade förfarandet kan utgöra hinder för registrering av ett varumärke som påstås stå i konflikt med beteckningen

63. I artikel 14.1 i förordning nr 2081/92, som omfattar omständigheter som de i målet vid den nationella domstolen, anges, genom att registreringen av ett varumärke i denna

artikel regleras utifrån det skydd som enligt förordningen har getts ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar – i varje fall vad gäller beteckningar som registrerats enligt det normala förfarandet – såsom redan har konstaterats, dagen för offentliggörandet av ansökan om registrering av en beteckning som den tidpunkt från vilken registrering av ett kolliderande varumärke inte är tillåten.¹⁹

64. Eftersom detta datum inte är tillämpligt vad gäller beteckningar där ansökan om registrering sker enligt det förenklade förfarandet, i vilket det inte ingår något offentliggörande av ansökan om registrering i den mening som avses i artikel 6.2 i förordning nr 2081/92,²⁰ är det nödvändigt att besvara följande fråga: Vilken tidpunkt i det förenklade förfarandet kan anses fylla samma funktion som den tidpunkt som anges i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92?

65. I det avseendet ska det erinras om att både artikel 14.1 och artikel 14.3 i förordning nr 2081/92 är avsedda att utgöra ett hinder för

18 — Se, i detta sammanhang, dom av den 17 november 1983 i mål 292/82, Firma E. Merck (REG 1983, s. 3781), punkt 12, och av den 20 april 2010 i mål C-265/08, Federutility m.fl. (REU 2010, s. I-3377), punkt 18.

19 — Se särskilt ovan punkt 50.

20 — Det bör noteras att det inte finns något i ordalydelsen av förordning nr 2081/92 som a priori skulle utesluta tillämpning av artikel 14.1 i den förordningen på beteckningar som registrerats enligt det förenklade förfarandet. Detta skulle inte heller vara förenligt med den omständigheten att bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3 i den förordningen konsekvent har ansetts tillämpliga inom ramen för det förenklade förfarandet (se exempelvis domen i målet Bavaria och Bavaria Italia (ovan fotnot 5), punkt 111 och följande punkter).

registrering,²¹ förstnämnda artikel vad gäller registrering av varumärken och sistnämnda artikel vad gäller registrering av ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar, medan artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 följer en delvis annan logik eftersom den, med förbehåll för vissa villkor, i överensstämmelse med principen om samexistens tillåter fortsatt användning av ett befintligt varumärke trots – och efter – registrering av en skyddad ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning som denna användning står i konflikt med.

i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 vad gäller det normala registreringsförfarandet – nämligen offentliggörandet av ansökan om registrering – är första tillfället under detta förfarande som den pågående registreringen av en ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning meddelas alla nationella myndigheter som ansvarar för registrering av varumärken, liksom intresserade tredje parter och ekonomiska aktörer, så att denna omständlighet kan beaktas vid registrering av varumärken som kan stå i konflikt med dessa skyddade ursprungs-beteckningar eller geografiska beteckningar.

66. Medan det i artikel 14.2 i förordning nr 2081/92 förutsätts att det sker en bedömning *efter registrering*, vilken särskilt vänder sig till myndigheter och domstolar på vilka det ankommer att tillämpa de nämnda bestämmelserna, ska frågan huruvida villkoren i artikel 14.1 och 14.3 i den förordningen har uppfyllts däremot bedömas av den behöriga gemenskapsinstitution och de behöriga myndigheter på vilka det ankommer att tillämpa dessa bestämmelser, *före registrering* av varumärket respektive den skyddade ursprungs-beteckningen eller geografiska beteckningen.²²

68. Vad gäller beteckningar som har registrerats enligt det förenklade förfarandet bör det därför noteras att det första tillfället under detta förfarande där alla dessa gemenskapsinstitutioner och näringsidkare kan få kännedom om registreringen av en beteckning enligt detta förfarande är när beteckningen offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 17 i förordning nr 2081/92, i kombination med artikel 15 i den förordningen.

67. Vidare bör det i detta sammanhang noteras att den tidpunkt till vilken det hänvisas

69. Mot bakgrund av sammanhanget och andan i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 anser jag därför att detta datum – det vill säga det datum då skydd av beteckningar som registrerats enligt det förenklade förfarandet för första gången offentliggörs på gemenskapsnivå – är det datum som ska betraktas som avgörande för bedömningen av huruvida

21 — Se, vad gäller artikel 14.3 i förordning nr 2081/92, mitt förslag till avgörande i målet *Bavaria och Bavaria Italia* (ovan fotnot 5), punkterna 128, 129 och 152.

22 — Se, i detta sammanhang, domen i målet *Bavaria och Bavaria Italia* (ovan fotnot 5), punkterna 118 och 119.

dessa beteckningar ska ha företräde enligt artikel 14.1 i den förordningen.

ett varumärke innan registreringen av den skyddade geografiska beteckningen eller ursprungsbeteckningen har offentliggjorts.

70. Denna tolkning stöds i första hand av hur jag anser tillämpningen av denna bestämmelse bör fungera i praktiken.

74. Enligt fast rättspraxis kräver rättssäkerheten att en gemenskapsrättslig/unionsrättslig reglering möjliggör för dem som berörs därav att få kännedom om den exakta omfattningen av sina skyldigheter enligt regleringen.²³

71. Det ska därför erinras om att artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 i första hand, vilket framgår av första stycket i denna punkt, utgör en grund för att avslå en ansökan om registrering av ett varumärke och att den endast i andra hand, vilket framgår av andra stycket i denna punkt, utgör en grund för att avregistrera detta varumärke i det fall varumärkesregistreringen har skett i strid mot detta hinder för registrering.

75. I domen i målet Prosciutto di Parma, som rörde en skyddad ursprungsbeteckning registrerad enligt det förenklade förfarandet, fann domstolen, i överensstämmelse med rättssäkerhetsprincipen, således att en viss produktspecifikation, som kravet att skivning och förpackning ska ske inom produktionsområdet, innebär en skyldighet för utomstående att inte göra detta och följaktligen, eftersom det inte bringades till utomståendes kännedom genom lämpligt offentliggörande i gemenskapslagstiftningen, exempelvis förordningen om registrering i förevarande mål, en skyldighet som inte kan åberopas gentemot dem vid en nationell domstol.²⁴

72. De myndigheter som ansvarar för registreringen av varumärken kan naturligtvis endast beakta det skydd som har getts en beteckning för vilken ansökan om registrering har lämnats in enligt den förordningen, och särskilt av de härtill knutna grunderna för avslag, om de har fått kännedom om beteckningen i fråga före registreringen av ett varumärke som kan stå i konflikt med denna beteckning.

76. Vad gäller förevarande mål ska det noteras att detta rör det steg eller den åtgärd i

73. Jag anser vidare att det av rättssäkerhetsprincipen följer att den omständigheten att det har lämnats in en ansökan om registrering av en beteckning enligt det förenklade förfarandet inte kan utesluta registrering av

23 — Se dom av den 20 maj 2003 i mål C-469/00, Ravil (REG 2003, s. I-5053), punkt 93, och i mål C-108/01, Prosciutto di Parma (REG 2003, s. I-5121), punkt 89; samt av den 1 oktober 1998 i mål C-209/96, Förenade kungariket mot kommissionen (REG 1998, s. I-5655), punkt 35.

24 — Domen i målet Prosciutto di Parma (ovan fotnot 23), punkterna 91–96.

förfarandet för registrering av en geografisk beteckning eller ursprungsbeteckning enligt det förenklade förfarandet som kan leda till att ett varumärke inte kan registreras.

77. Den relevanta omständigheten i förevarande mål innebär därför en tydlig skyldighet för utomstående att inte ansöka om registrering av ett varumärke, i den mån detta varumärke kan stå i konflikt med ifrågavarande beteckning. Dessutom innebär den en skyldighet för de myndigheter som ansvarar för registrering av varumärken, genom att dessa åläggs att neka registrering av sådana varumärken.

78. Eftersom, inom ramen för det förenklade förfarandet, endast registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller geografiska beteckningen bringas till intresserade utomståendes och myndigheters kännedom genom lämpligt offentliggörande, kan följaktligen den hindrande effekten i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 endast definieras med stöd av principen om rättssäkerhet genom en hänvisning till denna åtgärd och inte genom en hänvisning till en tidigare åtgärd som överlämnandet av ansökan om registrering till kommissionen.

79. Vad gäller ansökan om registrering enligt det förenklade förfarandet framgår det

dessutom tydligt att avsaknaden av offentliggörande inte kan uppvägas av den – i sak orelaterade – omständigheten att, vilket några av parterna med rätta har konstaterat, det enligt fast rättspraxis måste vara möjligt för de nationella domstolarna att i överensstämmelse med principen om effektivt domstolsskydd avgöra om en ansökan om registrering av en beteckning enligt det förenklade förfarandet är lagenlig.²⁵

80. Därför anser jag inte heller att det kan hävdas att det för att uppfylla villkoren i artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 var nödvändigt för näringsidkare, eller åtminstone för vissa av dem, att göra ett särskilt offentliggörande av en ansökan om registrering enligt det förenklade förfarandet, eftersom, vilket föreskrivs i artikel 17.1 i den förordningen, en sådan ansökan under alla omständigheter grundade sig på en beteckning som redan åtnjöt rättsligt skydd på nationell nivå och som näringsidkarna måste ha känt till.

81. Även om det stämmer att en ansökan enligt det förenklade förfarandet bland annat förutsätter att den beteckning som en stat begär registrering av har skydd enligt lag i denna stat eller, i stater där något skydd inte

25 — Se, för ett liknande resonemang, särskilt dom av den 6 december 2001 i mål C-269/99, Carl Kühne m.fl. (REG 2001, s. I-9517), punkterna 57 och 58, och domen i det ovan i fotnot 5 nämnda målet Bavaria och Bavaria Italia, punkt 57.

existerar, är inarbetad,²⁶ är det nödvändigt att framhålla att registrering enligt detta förfarande inte enbart innebär att det skydd som redan fanns på nationell nivå utsträcks till gemenskaps/unionsnivå.²⁷

beteckningar som omfattas av förordningen ges ett enhetligt skydd inom gemenskapen/unionen.²⁸

82. Utöver skillnaderna i territoriellt tillämpningsområde kan omfattningen av det skydd som ges en geografisk beteckning enligt nationell lagstiftning således i sak skilja sig från och vara mer begränsad än – vilket är fallet i förevarande mål – omfattningen av det skydd som skyddade geografiska beteckningar eller ursprungsbeteckningar ges enligt förordning nr 2081/92.

85. Utöver de rättssäkerhetsfrågor som en sådan syn naturligtvis ger upphov till skulle det enligt min mening strida mot det enhetliga skydd som skyddsordningen enligt förordning nr 2081/92 har till syfte att säkerställa, om en betecknings företrädesrätt enligt artikel 14.1 i den förordningen bedömdes inom ramen för det förenklade förfarandet – vilket vissa av parterna har föreslagit – utifrån den tidpunkt från och med vilken beteckningen i fråga började skyddas enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning eller, i avsaknad av en nationell skyddsordning, den tidpunkt från och med vilken en beteckning förvärvades genom användning.

83. Vad gäller artikel 14.1 i förordning nr 2081/92 kan följaktligen inte förekomsten, eller mer specifikt offentliggörandet, av en skyddad ursprungsbeteckning enligt en nationell skyddsordning, uppväga avsaknaden av offentliggörande och rättssäkerhet i samband med ansökan om registrering av beteckningen enligt det förenklade förfarandet.

86. Detta synsätt tar inte heller vederbörlig hänsyn till den ovan nämnda skillnaden²⁹ mellan beteckningar i den mening som avses i förordning nr 2081/92 och de nationellt skyddade beteckningar som de eventuellt grundar sig på.

84. Avslutningsvis vill jag framhålla att enligt fast rättspraxis har förordning nr 2081/92 till syfte att garantera att de geografiska

26 — Se exempelvis dom av den 25 juni 2002 i mål C-66/00, Bigi (REG 2002, s. I-5917), punkt 28.

27 — Se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i fotnot 23 nämnda målet Prosciutto di Parma, punkterna 97 och 98.

28 — Se, för ett liknande resonemang, bland annat dom av den 8 september 2009 i mål C-478/07, Budějovický Budvar (REG 2009, s. I-7721), punkt 107, och av den 7 november 2000 i mål C-312/98, Warsteiner Brauerei (REG 2000, s. I-9187), punkt 50.

29 — Ovan punkterna 80–82.

87. Av vad som anförts anser jag att den andra frågan bör besvaras på följande sätt. När det rör sig om en beteckning som har registrerats enligt det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92, ska förordning nr 2081/92 tolkas på så sätt att dagen för offentliggörande av registreringen är den tidpunkt som ska läggas till grund för bedömningen av en skyddad geografisk betecknings företrädesrätt i den mening som avses i artikel 14.1 i den förordningen.

V — Förslag till avgörande

88. Jag föreslår därför att domstolen besvarar tolkningsfrågorna på följande sätt:

1. Artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel är inte tillämplig när en skyddad geografisk beteckning har registrerats enligt det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel.
2. *När det rör sig om en beteckning som har registrerats enligt det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 ska förordning nr 2081/92 tolkas på så sätt att dagen för offentliggörande av registreringen är den tidpunkt som ska läggas till grund för bedömningen av en skyddad geografisk betecknings företrädesrätt i den mening som avses i artikel 14.1 i den förordningen.*